

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדרים דף נט.

סאה תרומה שנפלה לתוך חולין, מה דינה באופנים דלהלן?

נפלה לק' סאין חולין	נפלה לפחות מק' חולין	
מתבטלת ¹	הכל ירקב	סאה תרומה טמאה
מתבטלת	תמכר לכהן	סאה תרומה טהורה

נדרים דף נט:

ליטרא בצלים שתיקנה וזרעה כיצד מתעשרת?

כשטרח לזרוע אותם בקרקע	כשירדו עליהם גשמים וצמחו מאליהם	
	מתעשרת לפי כולה ²	לר' יוחנן ורבה
	מתעשרת לפי חשבון ³	לרב חסדא

בצלים של ששית שצמחו והביאו עלים שחורים בשביעית?

כשטרח לזרוע אותם בקרקע	כשירדו עליהם גשמים וצמחו מאליהם	
הכל אסור	לתנא קמא: הכל אסור לרשב"ג: אסור רק מה שנוסף	לר' יוחנן ורבה
אסור רק מה שנוסף וצמח	אסור רק מה שנוסף וצמח	לרב חסדא

זרע טבל או תרומה, מה דין הגידולים?

דבר שאין זרעו כלה	דבר שזרעו כלה	
אינם בטלים	בטל	גידולין
רבו גידולים על עיקרו: בטל לא רבו גידולים: לא בטל	בטל	גידולי גידולין

¹ תחילה סברה הגמ' שמייירי בתרומה ביד כהן, או ביד ישראל שירש את אביו כהן ושבכה"ג לא יכול להשאל עליה ולא הוי דבר שיש לו מתירין דאפי' באלף לא בטיל. ודחתה הגמ' שהרי כתוב בסיפא "תימכר לכהן חוץ מדמי אותה סאה" ודין זה שייך רק בתרומה ביד ישראל (שלא יכול להנות מהסאה תרומה שנפלה שם), ומה שקשה דא"כ איך בטלה הא הוי דבר שיש לו מתירין, תירצה הגמ' שכיון שאין מצוה להשאל על תרומה - לא חשיב דבר שיש לו מתירין, ולכן שונה דינו מקונמות שיש מצוה להשאל עליהם משום ר' נתן.

² הגם שלקמן יבואר שלגבי שביעית יש חילוק - לפחות אליבא דרשב"ג - בין אם צמחו מאליהם לבין אם טרח, לגבי מעשר אין חילוק כיון שהתורה אמרה "עשר תעשר את כל תבואת זרעך" - דהיינו שיש לך לעשר כל מה שזרעת היינו גם את העיקר, ובודאי התורה מדברת באופנים הרגילים שאדם זורע, דהיינו זרעים מתוקנים - שנקראים "זרעך", וחזינן דאיכא גזיה"כ שמעשר הכל גם היכא שטרח לזרוע.

³ טען רב חסדא דהיתר שבהם להיכן הלך, ואפי' אם נאמר שגידולין של היתר מבטלים עיקר של איסור, זה דוקא מתי שרבו גידולים על האיסור שאינו טועם טעם האיסור כלל, אבל לגבי מעשר אינו שייך לענין נתינת טעם, אלא שצריך לעשר לפי חשבון הטבל שנמצא כאן, א"כ אפי' אם יש כאן מיעוט קטן של חולין לא צריך לעשר כנגדו - ולמה יעשר לפי כולה.